

Право наслеђивања, право на здравствену заштиту, право на социјалну заштиту, право на пензијско осигурање и слобода научног и уметничког стварања такође спадају у ову групу људских права (економска, социјална и културна права).

5. Права странаца.

Странац је свако лице које нема држављанство Републике Србије. То лице може бити страни држављанин или лице без држављанства (апатрид). По Уставу, странци, у складу са међународним уговорима, имају у Републици Србији сва права зајемчена Уставом и законом, изузев права која по Уставу и закону имају само држављани Републике Србије (странци немају, на пример, изборно право).

У односу на наведено опште уставно начело о положају странаца, Устав утврђује и одређене специфичности у погледу права странаца. Тако странци уживају једно само њима својствено право – право на уточиште (азил). Устав гарантује да странац који основано страхује од прогона због своје расе, пола, језика, вероисповести, националне припадности или припадности некој групи или због својих политичких уверења, има право на уточиште у Републици Србији. Поступак за стицање уточишта уређује се законом.

Док држављанин Републике Србије не може бити протеран, Устав допушта могућност протеривања странца, али само под условима које сам Устав утврђује. Тако, по Уставу, странац може бити протеран само на основу одлуке надлежног органа, у законом предвиђеном поступку и ако му је обезбеђено право жалбе и то само тамо где му не прети прогон због његове расе, пола, вере, националне припадности, држављанства, припадности одређеној друштвеној групи, политичког мишљења или где му не прети озбиљно кршење права која су зајемчена Уставом Републике Србије. Устав такође утврђује да се улазак странаца у Републику Србију и боравак у њој уређује законом.

У погледу својинских права странаца, Устав утврђује да странци могу стећи својину на непокретностима, у складу са законом или међународним уговором, као и то да странци могу стећи право концесије на природним богатствима и добрима од општег интереса, као и друга права одређена законом. У погледу положаја на тржишту, Устав прокламује да су страна лица изједначена на тржишту са домаћим.

6. Права припадника националних мањина.

Поред људских права која су Уставом зајемчена свим грађанима Републике Србије, припадницима националних мањина Устав јемчи додатна, индивидуална и колективна права. Индивидуална права остварују се појединачно, док се колективна права остварују у заједници са другима, у складу са Уставом, законом и међународним уговорима. Путем колективних права, припадници националних мањина, непосредно или преко својих представника, учествују у одлучивању или сами одлучују о појединим питањима везаним за своју културу, образовање, обавештавање и службену употребу језика и писма, у складу са законом. Устав даје припадницима националних мањина право на самоуправу у култури, образовању, обавештавању и службеној употреби језика и писма и утврђује да ради остварења тог права припадници националних мањина могу изабрати своје националне савете, у складу са законом.

Уставом су посебно зајемчена следећа права припадника националних мањина: забрана дискриминације националних мањина; равноправност у вођењу јавних послова; забрана насилне асимилације; право на очување посебности; право на удруживање и на сарадњу са сународницима; развијање духа толеранције.

Забрана дискриминације националних мањина. Устав јемчи припадницима националних мањина равноправност пред законом и једнаку законску заштиту. Забрањена је било каква дискриминација због припадности националној мањини. Не сматрају се дискриминацијом посебни прописи и привремене мере које Република Србија може увести у економском,